

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v právní věci žalobce **KAMARÁD Praha, s.r.o.**, se sídlem Vlastina 4/565, 161 00 Praha 6, IČO 25613481, zast. JUDr. Vladimírem Tögelem, advokátem se sídlem AK v Praze 6 - Řepy, Makovského čp. 1177/1, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, Joštova 8, Brno, o přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17.5.2000 č.j. 3R 14/00-Ju,

t a k t o :

I. Řízení se **z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se **vrací** 50% ze zaplaceného soudního poplatku 1.000,- Kč, tj. částka **500,-** Kč, která bude vyplacena z účtu Vrchního soudu v Olomouci do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u Vrchního soudu v Olomouci dne 3.7.2000 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 17.5.2000 č.j. 3R 14/00-Ju, kterým byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4.2.2000 č.j. S 004-R/00-27/140/OŠ, jímž byl odmítnut návrh žalobce na

přezkoumání rozhodnutí zadavatele Městské části Praha 10, se sídlem Vršovická 68, 101 38 Praha 10, zastoupeného starostou Jiřím Veselým, proti rozhodnutí zadavatele o námitkách proti výběru nejvhodnější nabídky v obchodní veřejné soutěži „na zajištění správy nemovitostí svěřených m.č. Praha 10“ vyhlášené v Obchodním věstníku č. 38/99 pod zn. 084374-38/99 dne 22.9.1999.

Žalobce v důvodech žaloby uvedl, že výklad použitý orgánem dohledu pro odmítnutí jeho návrhu není správný, neboť mezi náležitosti návrhu na přezkum ve smyslu § 57 odst. 2 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění (dále jen „zákon“) rozhodně nepatří počet vyhotovení, když jeho obsah je taxativně vymezený. Toto ustanovení uvádí slovo „návrh“ v jednotném čísle, z čehož lze dovodit, že pro vlastní splnění náležitostí návrhu na přezkum je nutné, aby tyto náležitosti obsahoval návrh adresovaný orgánu dohledu, s jehož včasným doručením u tohoto správního orgánu jsou spojeny další procesní důsledky. Domnívá se, že orgánem dohledu prezentovaný výklad zákona ve vztahu k pozdnímu doručení jednoho vyhotovení zadavateli poté, co již bylo ze zákona zahájeno správní řízení, je příliš restriktivní. Uvedl, že odmítnutím návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách ze strany první instance žalovaného došlo k porušení § 57 odst. 2 zákona, tj. hmotného práva a nikoliv k procesnímu pochybení, které je dle o.s.ř. z přezkoumávání soudem vyloučeno. Uvedl, že v tomto případě rozhodnutí žalovaného o odmítnutí návrhu na přezkum nemá charakter procesní povahy, ale svévolného protiprávního rozhodnutí dotýkajícího se hmotného práva dle § 57 odst. 2 citovaného zákona.

Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že jde o rozhodnutí vyloučené z přezkumu soudem ve smyslu ustanovení § 248 o.s.ř..

Ze správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil tyto rozhodné skutečnosti.

Dne 21.12.1991 byly podány u zadavatele žalobcem námitky proti výběru nejvhodnější nabídky a některým úkonům zadavatele s návrhem, aby byl proveden nový výběr nejvhodnější nabídky, popřípadě po opětovném zhodnocení jednotlivých nabídek byla obchodní veřejná soutěž zrušena. Dne 29.12.1999 zadavatel písemně oznámil žalobci, že jeho námitkám nevyhověl. Přitom jej poučil o možnosti podat do sedmi dnů od doručení této písemnosti návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele u „Úřadu pro hospodářskou soutěž“. Zástupce žalobce obdržel toto rozhodnutí zadavatele o námitkách

dne 3.1.2000. Dne 7.1.2000 došel Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách proti výběru nejvhodnější nabídky a některým úkonům zadavatele podepsaný zástupcem žalobce. Ve spise se nalézají také originál druhopisu podaného návrhu došlý zadavateli podle prezentačního razítka dne 11.1.2000. Dne 24.1.2000 oznámil žalovaný, že bylo ve věci zahájeno správní řízení a označil účastníky tohoto řízení. Dne 19.1.2000 se vyjádřil zadavatel k podanému návrhu tak, že požádal orgán dohledu, aby posoudil, zda byl návrh na zahájení řízení podán ve lhůtě požadované zákonem, jestliže se tak stalo dne 11.1.2000, kdy byl tento návrh zadavateli doručen.

Rozhodnutím žalovaného v prvním stupni ze dne 4.2.2000 bylo rozhodnuto tak, že návrh žalobce se odmítá, neboť uchazeč nesplnil podmínku ustanovení § 57 odst. 2 zákona a jedno vyhotovení návrhu nezaslal zadavateli. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalovaný obdržel od zadavatele část dokumentace a stanovisko dne 20.1.2000 čj. OOM 017/2000. Z předložené dokumentace vyplynulo, že zadavatel obdržel návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách opožděně, když uchazeč rozhodnutí o nevyhovění námitkám obdržel dne 3.1.2000. Dále uvedl, že ustanovení § 57 odst. 2 zákona je ustanovením speciálním, které se i v ustanoveních o řízení zahájeném na návrh a v náležitostech podání odchyľuje od § 18 a § 19 správního řádu a které opožděnost návrhu, nedostatečný počet jeho vyhotovení, chybějící součásti atd. spojuje s odmítnutím návrhu. Rozkladu žalobce žalovaný ve druhém stupni nevyhověl, prvostupňové rozhodnutí správního orgánu potvrdil, podaný rozklad zamítl a uvedl, že při podání návrhu je povinností Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nejdříve se zabývat otázkou, zda byl podán včas v sedmidenní lhůtě i zadavateli. Návrh nebyl v této lhůtě zadavateli doručen, neboť posledním dnem podání návrhu bylo 10.1.2000. Proto podle § 57 odst. 2 zákona z důvodu opožděného doručení jednoho vyhotovení návrhu zadavateli podaný návrh byl odmítnut. Uvedl, že pokud zadavatel návrh neobdrží ve stanovené sedmidenní lhůtě, může mít podle § 57 odst. 4 zákona za to, že žádný návrh podán nebyl, což mu umožňuje uzavřít smlouvu s vybraným uchazečem. Poukázal také na to, že v daném případě úkony zadavatele jsou předmětem samostatného správního řízení pod č.j. S 338/99-140 zahájeného na základě řádně podaného návrhu společnosti REALITA .

Správní spis také obsahuje rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 7.6.2000 č.j. 3R 15/00-Ju. V něm bylo pojednáno o rozkladu ze dne

6.3.2000 podaném společností REALITA, spol. s r.o., Praha 10, a který byl zamítnut, když rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15.2.2000 č.j. S 338-R/99-1825/140/OŠ ze dne 15.2.2000 bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím přitom byl uložen podle § 59 písm. a) zákona nový výběr nejvhodnější nabídky pro porušení zákona zadavatelem.

Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného včetně řízení, které mu předcházelo a dospěl k těmto závěrům.

Ve správním soudnictví přezkoumávají soudy na základě žalob nebo opravných prostředků zákonnost rozhodnutí orgánů veřejné správy. Podle § 250i odst. 1 o.s.ř. při přezkoumávání zákonnosti rozhodnutí je pro soud rozhodující skutkový stav, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí; dokazování se neprovádí. Podle třetího odstavce k vadám řízení před správním orgánem soud přihlédne jen, jestliže vzniklé vady mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Podle § 248 odst. 1 o.s.ř. soudy nepřezkoumávají rozhodnutí správních orgánů, která nemají povahu rozhodnutí o právu či povinnosti fyzické nebo právnické osoby, zejména obecně závazné (normativní) akty, rozhodnutí organizační povahy a rozhodnutí upravující vnitřní poměry orgánu, který je vydal. Podle odst. 2 písm. e) soudy dále nepřezkoumávají rozhodnutí správních orgánů předběžné, procesní nebo pořádkové povahy.

Z uvedeného vyplývá, že žalovaný postupoval podle § 57 odst. 2 in fine zákona. Podle tohoto ustanovení návrh, který nemá náležitosti uvedené v odst. 2, musí orgán dohledu odmítnout.

Rozhodnutí správního orgánu může být jednak ve věci samé - meritorní - kterým dává správní orgán autoritativní stanovisko k věci projednávané v řízení a jímž přímo zasahuje sféru hmotných práv účastníka tohoto řízení a jednak rozhodnutí procesní, která jsou vydávána k řešení otázek v průběhu řízení a která se dotýkají pouze procesních práv a povinností účastníků správního řízení. Z pohledu § 248 odst. 2 písm. e) o.s.ř. se rozhodnutími procesní povahy rozumí taková rozhodnutí, jimiž správní odvolací orgán, např. zruší a vrátí věc k novému projednání a rozhodnutí nebo rozhodnutí o vyloučení pracovníka

nebo člena správního orgánu (§ 12 ods. 1, § 13 odst. 2 správního řádu) o tom, že osoba není účastníkem řízení (§ 14 odst. 1), o ustanovení opatrovníka (§ 16 odst. 1, 2), o prominutí zmeškání lhůty (§ 28), o přerušení řízení (§ 29), o zastavení řízení (§ 30), o uložení náhrady nákladů řízení (§ 31 odst. 2), o uložení povinnosti předložit listinu, předmět ohledání nebo strpět ohledání na místě (§ 37, 38), o uložení předběžného opatření a jeho zrušení (§ 43 odst. 1, 2), o uložení pořádkového opatření (§ 45). Přestože v tomto případě nepochybně jde o zásah do práv účastníků řízení, byť práv procesních, nelze jej učinit předmětem přezkumu, neboť zákonodárce jmenovitě tato (a některá další) rozhodnutí z přezkumu vyloučil a to tzv. inkompetenčním ustanovením (§ 248 o.s.ř.). Mezi takto z přezkumu vyloučená rozhodnutí patří i rozhodnutí procesní a tím rozhodnutí o odmítnutí návrhu bezpochyby je.

Ustanovení § 248 odst. 2 písm. e) o.s.ř. nehovoří o procesním pochybení, jakožto důvodu pro nepřipustnost přezkumu, nýbrž o rozhodnutí procesní povahy.

V posuzovaném případě totiž žalovaný nerozhodl o hmotném právu či povinnosti žalobce, neboť skončil při tom, že návrh tak, jak byl podán, odmítl proto, že návrh nebyl zaslán zadavateli. Tak to bylo vyjádřeno i ve výroku napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které bylo v rámci rozkladového řízení potvrzeno. Právo, které zde existuje na straně žalobce, je právo na přezkoumání postupu zadavatele orgánem dohledu. Není to právo na účast v obchodní veřejné soutěži. Rozhodnutím žalovaného nebylo rozhodnuto, zda postup zadavatele byl v souladu se zákonem či nikoli. Bylo rozhodnuto pouze o tom, že se návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách odmítá, tudíž toliko o právu, aby žalovaný určitým způsobem postupoval a vydal rozhodnutí o určitém obsahu. Tedy o právu na řádné vedení procesu a rozhodnutí o tomto právu pak není rozhodnutím ve věci samé, totiž o správnosti postupu zadavatele, ale jen o tom, že se návrh odmítá s důsledkem, že není dále v řízení pokračováno; o předmětu návrhu se věcně nerozhoduje. Nezměnila se žádným způsobem výchozí pozice žalobce.

Oblast zadávání veřejných zakázek upravuje zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v platném znění. Podle § 57 odst. 2 zákona je předvídána činnost orgánu dohledu (Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže) v objektivní lhůtě 4 let všude tam, kde došlo k porušení zákona. V daném případě soud zastavením řízení nikterak neodňal právo žalobce, aby bylo napraveno rozhodnutí zadavatele, došlo-li k porušení zákona v objektivní

rovině, neboť povinnost orgánu dohledu zahájit v takovém případě řízení z vlastního podnětu se nevyčerpává a nekončí tím, jestliže není takovýto návrh podán ve lhůtě.

V dané věci bylo dosaženo účelu, kterého žalobce požadoval, totiž provedení nového výběru nejvhodnější nabídky, když se tak stalo v řízení vedeném pod č.j. 3R 15/00-Ju, a to ve vztahu k témuž zadavateli v téže veřejné zakázce.

Podle § 250d odst. 3 předseda senátu usnesením řízení zastaví, jestliže žaloba byla podána opožděně, jestliže byla podána neoprávněnou osobou, jestliže směřuje proti rozhodnutí, jež nemůže být předmětem přezkoumávání soudem, jestliže žalobce neodstranil vady žaloby, jejichž odstranění soud nařídil a jež brání věcnému vyřízení žaloby nebo jestliže žalobce není zastoupen podle § 250a anebo jestliže žaloba byla vzata zpět (§ 250a odst. 2).

Proto nezbylo soudu než řízení zastavit, neboť žaloba směřuje proti rozhodnutí, které nemůže být předmětem přezkoumávání soudem.

Protože řízení skončilo zastavením, soud nepřiznal žádnému účastníku právo na náhradu nákladů řízení (§ 146 odst. 1 písm. c), § 246c o.s.ř.).

Protože řízení bylo zastaveno před tím, než soud začal jednat o věci samé, rozhodl podle § 10 odst. 2 zákona, č. 549/1994 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení 50% soudního poplatku, který byl u soudu zaplacen žalobcem kolkovou známkou, tedy částky 500,- Kč. Podle téhož ustanovení bude částka vrácena z účtu Vrchního soudu v Olomouci.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný (§ 250j odst. 4 o.s.ř.).

V Olomouci dne 1.8.2000

Za správnost vyhotovení:
P. Oklešťková

JUDr. Václav Novotný, v.r.
předseda senátu